

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A2A SpA

Pârâtă: Agenzia delle Entrate

Dispozitivul

Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, precum și articolele 11 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 nu se opun unei reglementări naționale cum este articolul 24 alineatul 4 din Decretul-lege nr. 185 din 29 noiembrie 2008 privind dispoziții urgente pentru sprijinirea familiilor, a muncii, a încadrării în muncă și a întreprinderilor, precum și pentru redefinirea cadrului strategic național în contextul combaterii crizei, transformat în lege, cu modificări, prin Legea nr. 2 din 28 ianuarie 2009, care prevede, prin intermediul unei trimeri la Regulamentul nr. 794/2004, aplicarea unor dobânzi compuse recuperării unui ajutor de stat, deși decizia prin care acest ajutor a fost declarat incompatibil cu piața comună și prin care s-a dispus recuperarea lui a fost adoptată și notificată statului membru în cauză înainte de intrarea în vigoare a regulamentulului menționat.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Oradea – România) – Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA

(Cauza C-110/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Articolul 2 litera (b) — Noțiunea „consumator” — Contract de credit încheiat de o persoană fizică ce exercită profesia de avocat — Rambursarea creditului garantată cu un imobil care aparține cabinetului de avocat al împrumutatului — Împrumutat care are cunoștințele necesare pentru a aprecia caracterul abuziv al unei clauze înainte de încheierea contractului]

(2015/C 354/06)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Oradea

Părțile din procedura principală

Reclamant: Horațiu Ovidiu Costea

Pârâtă: SC Volksbank România SA

Dispozitivul

Articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică ce exercită profesia de avocat și încheie un contract de credit cu o bancă, fără ca scopul creditului să fie precizat în acest contract, poate fi considerată „consumator”, în sensul acestei dispoziții, atunci când contractul menționat nu este legat de activitatea profesională a acestui avocat. Împrejurarea că creanța născută din același contract este garantată printr-o garanție ipotecară contractată de această persoană în calitate de reprezentant al cabinetului său de avocat și având ca obiect bunuri destinate exercitării activității profesionale a persoanei respective, precum un imobil care aparține acestui cabinet, nu este relevantă în această privință.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.